

Οσία Αθανασία εξ Αιγίνης η Θαυματουργός

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Οσία Αθανασία εξ Αιγίνης η Θαυματουργός τιμάται από την Εκκλησία μας στις 18 Απριλίου εκάστου έτους.

Γεννήθηκε στην Αίγινα από ευσεβείς γονείς κατά τον 9ο αιώνα και είχε μεγάλη κλήση για τα θεία. Οι γονείς της όμως, ο Νικήτας και η Ειρήνη, την ενύμφευσαν παρά τη θέλησή της. Λίγες μέρες μετά το γάμο ο σύζυγός της εφονεύθη από βάρβαρους πειρατές, που εκείνη την εποχή επέδραμαν στην Αίγινα.

Τότε η Οσία, αφού έμεινε χήρα, θεώρησε κατάλληλη την στιγμή για να εκπληρώσει το ιερό της πόθο για τη μοναχική πολιτεία. Κι ενώ την απασχολούσε αυτό, έφτασε στην Αίγινα πρόσταγμα βασιλικό, δια του οποίου διατάσσονταν όλες οι ανύμφευτες γυναίκες και οι χήρες να παντρευτούν άνδρες εθνικούς. Έτσι λοιπόν η Αθανασία, παρά τη θέλησή της, ήλθε σε δεύτερο γάμο.

Φροντίζοντας πάντοτε για τη σωτηρία της ψυχής της, η Οσία προσευχόταν αδιάλειπτα και προσέφερε αφειδώς από τα πλούτη της στους ενδεείς και πάσχοντες. Ύστερα δε από κάποιο χρονικό διάστημα έπεισε τον σύζυγό της να γίνει μοναχός, αν και ήταν εθνικός. Αυτός, αφού πρόκοψε στις αρετές, μετά από λίγο καιρό παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο.

Τότε η Οσία διαμοίρασε την περιουσία της στους φτωχούς και αφού παρέλαβε και άλλες ευσεβείς γυναίκες, κατέφυγε σε ασκητήριο, όπου ζούσε με αυστηρή άσκηση και νηστεία. Στον τόπο αυτό υπήρχε ωραιότατος και πανάρχαιος ναός του Αγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Μετά παρέλευση τεσσάρων ετών η Οσία προχειρίσθηκε Ηγουμένη του ασκητηρίου, αλλά ανεχώρησε σε τόπο ήσυχο και άγνωστο κι εκεί με τις συνασκήτριές της αγωνιζόταν τον καλό αγώνα και ετρεφόταν από το εργόχειρο που έκανε.

Από κει επισκέφθηκε το Βυζάντιο, όπου ασκήτεψε για επτά χρόνια, και ύστερα επέστρεψε πάλι στον τόπο της ησυχίας της. Η Οσία Αθανασία προαισθάνθηκε την κοίμησή της δώδεκα μέρες πριν, γεγονός που ανακοίνωσε στις μοναχές και για το οποίο εξέφρασε με την προσευχή της τις ευχαριστίες της στον Κύριο. Φρόντισε δε να γίνει εκλογή της Ηγουμένης τους, για να εξακολουθήσει απρόσκοπτα η συμβίωσή τους και να διατηρηθεί ο σύνδεσμος της αδελφικής τους αγάπης. Την ημέρα της κοιμήσεώς της εκάλεσε κοντά της τις μοναχές, απηύθυνε σε αυτές λόγια παρηγορητικά και συνετά, και τις παρακάλεσε να διατηρήσουν πάντοτε μια ψυχή και μια καρδιά. Κατόπιν, αφού έψαλε κι εκείνη και οι μοναχές και ενώ είχε εξομολογηθεί και κοινωνήσει των Αχράντων Μυστηρίων την προηγούμενη μέρα, παρέδωσε το πνεύμα της με γαλήνη, δηλώνοντας προς όσες παρευρίσκονταν ότι τις περιμένει εκεί πάνω.

Η είδηση του θανάτου της έφερε πολλούς από τους κατοίκους του νησιού στο ασκητήριο. Εκεί γονάτισαν μπροστά στο ιερό λείψανό της πενθώντας και κλαίγοντας όλοι όσοι είχαν δεχθεί από τα χέρια της βοηθήματα και από τα λόγια της παρηγοριά, αρκετοί δε άρρωστοι θεραπεύτηκαν την ώρα του ενταφιασμού της.